

[Arbejdsministeren]

cent den 1. april 1986, som regeringen ved en næsten enstemmig folketingsbeslutning er blevet opfordret til at fremsætte.

Bortfaldet af pristalsreguleringen forudsættes samtidig videreført indtil 1. oktober 1987. Når udvalget, der skal komme med forslag til et forbedret finansieringssystem for arbejdsløshedsforsikringen, har afgivet betænkning i efteråret 1986, vil regeringen tage stilling til, hvorledes den fremtidige regulering bør ske.

Dagpenge- og efterlønsmodtagere på individuel sats er ikke omfattet af ovennævnte folketingsbeslutning. Regeringen finder imidlertid, at disse medlemmer, der er de økonomisk dårligst stillede, har det største behov for regulering. Regeringen foreslår derfor, at disse medlemmer får reguleret deres dagpengebeløb med samme kronebeløb som det højest dagpengebeløb.

Reglerne om ret til dagpenge under uddannelse foreslås ændret således, at ledige i højere grad får mulighed for at bevare retten til dagpenge under deltagelse i erhvervsrettet undervisning.

Efter forslaget bliver det muligt at deltage i undervisning før kl. 16, hvis undervisningen ikke berettiger til statens uddannelsesstøtte, eller hvis der er tale om HF-enkeltfagsundervisning i op til 20 timer om ugen.

Det bliver herved muligt for ledige at deltage i erhvervsforberedende uddannelser og efteruddannelsesaktiviteter, herunder f.eks. EDB-kurser for ledige med videregående uddannelse.

Endvidere opretholdes den nuværende adgang til at deltage i undervisning på 8.-10. klassetrin, og der ændres ikke ved adgangen til at tage på højskole eller gå på daghøjskole.

Endelig bliver det muligt uden begrænsninger i undervisningens faglige indhold og varighed at deltage i enhver form for undervisning efter kl. 16 samt på lørdage og søndage med bevarelse af dagpengeretten.

Forslaget medfører en gennemgribende sanering og forenkling af det gældende regelsæt, der indeholder en række komplicerede særregler, og som i vidt omfang forudsætter en konkret vurdering af undervisningens faglige indhold. Ændringen medfører derfor en mærkbar lettelse for arbejdsløsheds-kasserne. Samtidig er der taget hensyn til, at reglerne

skal være lette at overskue og forstå for medlemmerne.

Lovforslaget indeholder endelig ændringer af enkelte af de øvrige bestemmelser med henblik på forenkling og præcisering af reglerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til arbejdsministeren [om, hvilke oplysninger ministeren kan give om regeringens planer om yderligere nedskæringer for de arbejdsledige].

Af Kaj Poulsen (S) og Lilli Gyldenkilde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 28/1 86).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til forsvarsministeren [om Danmarks muligheder for i en krigs- eller krisesituation at modsætte sig brugen af atomvåben på dansk territorium].

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).

(Forespørgslen anmeldt 28/1 86).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder.

(Fremsat 28/11 85. Første behandling 4/12 85. Betænkning 24/1 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om arbejdsmiljø i Grønland.
(Fremsat 22/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Lovforslaget om arbejdsmiljø i Grønland ligger på langt de fleste punkter tæt op ad den kendte lov om arbejdsmiljø i Danmark, som er vedtaget i 1975, med ændringer. Det er klart, at der må indbygges visse modifikationer i den grønlandske lov i og med, at klima, naturforhold og geografiske betingel-

ser spiller en betydelig større rolle i Grønland.

Vi kan meddele, at vi har nogle enkelte spørgsmål. Et af dem går på § 9 i lovforslaget, hvor den tilsvarende paragraf i den danske lov, § 10, tilsyneladende ikke er helt så omfattende, idet man i § 9 anfører, at udgifter og indtægtstab i forbindelse med nødvendig deltagelse i sikkerhedskurser m.v. afholdes af arbejdsgiveren. Det samme gælder for arbejdslederens nødvendige deltagelse i sikkerhedskurser m.v. Der synes her at være tale om en klar forbedring, og det er naturligvis nærliggende for mig at spørge, om man kan forvente en tilsvarende forbedring af den danske lov om arbejdsmiljø.

Også på et andet punkt har jeg et spørgsmål. Vedrørende kapitel 11 i lovforslaget noterer jeg, at det efter den forelagte lovtæks ser ud til, at kredsen af høringsberettigede kan blive udvidet, og at deres mulighed for at få indflydelse på sager kan blive større. Vi kan naturligvis kun hilse dette med tilfredshed og må spørge, om der er tanker hos arbejdsministeren om en lignende forbedring af den danske situation.

Et af mine hovedspørgsmål er, om det er korrekt opfattet, at det kun i begrænset omfang bestemmes, at sikkerhedsbestemmelser, herunder lovtæksten, men også påskrift på maskiner, anvisninger om sikkerhedszoner og sikkerhedsafstand osv., skal være oversat til grønlandsk. Min umiddelbare vurdering er, at man ikke har tænkt på, at et stort antal af de mennesker, der bliver omfattet af disse regler, ved nærværende lovforslag ikke tilsikres den orientering, der er nødvendig, om, hvorledes man skal omgås maskinerne m.v.

Jeg håber, at dette spørgsmål kan besvares afkræftende, forstået på den måde, at ministeren kan redegøre for, hvorledes en offentliggørelse også på det konkrete arbejdssted skal finde sted, således at enhver uanset kynighed i det danske sprog har mulighed for at gardere sig imod farlige momenter. I hvert fald er det en for positiv vurdering at anlægge, hvis man tror, at enhver, der bor i Grønland, er i stand til at læse og forstå en udelukkende på dansk forfattet anvisning.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at man ved gennemlæsning af det foreliggende materiale forud for dette lovforslag og ved gennemlæsning af det fremsatte forslag med dets bemærkninger må konstatere, at